

Co dokážou čivavy

Kasík se do všeho vrhá s nadšením

Agiliták z krabice od bot

Čivavy se dokážou uplatnit i v oblastech pro mnohé skutečně překvapivých. Vilemína Kracíková s pejskem čivavy Caso Bohemia Alké jsou toho důkazem.

Dlouho se věnovala spíše psům větším, měla a dosud má kolii, přátelům pomáhá s výchovou jejich kolii a půjčovala si na výcvik i fenku malinoise. Když ji vracovala zpátky, vchod vždy neohroženě bránil maličký čtyřměsíční čivavák a celému světu se snažil dokázat, že se nebojí nikoho a ničeho. A tak ačkoliv Vilemína doposud patřila k lidem, kteří „by si čivavu nikdy nepořídili“, Kasík se záhy ocitl po jejím boku.

Se svou čivavou jste od začátku docházela na cvičiště. Jak vás tam přivítali?

První věta, kterou jsem uslyšela, když jsem se na cvičáku objevila na tréninku agility se šestiměsíčním čivavou, byla: „Co to máš zase za antiplemeno?“ Otázka byla celkem namístě, několik let jsem se totiž po parkúrech agility proháněla s dlouhosrstou kolii, což také není plemeno zrovna typické pro tento sport. „To je budoucí agiliták!“, odpověděla jsem přesvědčeně a tím zahájila sportovní etapu Kasíkova života.

Jak to vaší čivavě šlo, co ji bavilo více a co méně?

Kasík byl odmalinka velice aktivní, náplní jeho denní činnosti byl pohyb v jakékoliv

podobě, který dennodenně ústil v záchvaty „tryskomýšního“ běhu v kruhu o průměru asi sedm metrů. Příčinou takové radosti býval nějaký pejsek, ptáček, lupínek nebo jen touha vybit energii. Tréninky agility si proto velice rychle zamiloval, ačkoli to zpočátku mě i instruktory stálo pěkné nervy.

Jak si váš pejsek poradil s jednotlivými překážkami?

Odmalička byl velmi aktivní

Postupem času se Kasík naučil překonávat všechny překážky, přičemž ze všeho nejvíce si zamiloval kladinu a pevný tunel. Pak k tomu přidal i jednotlivé skokové překážky s výjimkou kruhu, který zásadně skákal jinudy než středem zavěšené pneumatiky. Dokonce ani šikmá stěna ve tvaru A pro něj nebyla těžkým oříškem, těžší byla houpačka a proplétání se tyčkami slalomu.

Začátky ale nebyly slavné. Naše první veřejné vystoupení bylo na halových závodech, kde Kasík při jeho exhibici zdržovala v rychlosti třiceticentimetrová výška překážek a tak je - aniž by sklopil špičku ouška - prostě podbíhal.

Jakých úspěchů jste společně dosáhli?

Na první opravdové velké závody jsme nastoupili v prosinci 2003 ve sportovní hale v Lounech. Kasík svou neutuchající radost z agility dával najevo, jak mohl: do běhu si vždy zařadil vlastní prvky rychlého sprintu dokola kolem parkúru, přičemž neopomněl překonat něco navíc. To sice neodvratně znamenalo diskvalifikaci, nicméně si svým vystoupením absolutně získal tribuny diváků. Později se nám ale podařilo složit zkoušku SA1 a nakonec jsme společně celkem 7krát stáli na stupních vítězů. Na dvoudenních závodech v Hradci Králové, kde v celkovém součtu otevřených závodů jumping a agility za oba dva dny v kategorii SA (tedy vyhodnocení všech účastníků velikostní kategorie small bez rozdílu výkonnostního stupně), obsadil Kasíček z více než třiceti startujících neuvěřitelné čtvrté místo! Na to jsem byla opravdu pyšná. Nyní je připraven na zkoušku ZOP dle ZŘ KJ Brno a na ZZO dle NZŘ, na které se chystáme v tomto roce. Také má složenou canisterapeutickou zkoušku vrozených vloh. Jen mě mrzí, že jsme pracovní vyčerpání natolik, že se canisterapii v praxi věnovat nemohu. Kasík je úspěšný i na výstavách. Rád se předvádí, a svůj veselý temperament umí uplatnit ve výstavních kruzích: je šampionem čtyř zemí a nyní čekáme na potvrzení interšampiona.

Je vidět, že s když se chce, s čivavami se toho dá dělat překvapivě hodně...

Mnoho lidí, když nás vidělo, změnilo na čivavy názor. Zjistili, že to nejsou uštěkaní strašpytláci, ale veselí sportovní pejsci. Na druhou stranu je nutno poznamenat, že agility není pro úplně každou čivavu; předpokladem je sportovní duch a zdraví, především pohybového aparátu a srdíčka. Obecně se ale dá říci, že i když to tak na první pohled nevypadá, čivavy jsou velcí psi. Přinejmenším duchem.

rozmlouvala Lea Smrčková